

24 oraz 25 rozdział Ewangelii Mateusza

Tekst biblijny: Mt 25,13.

Cele studium:

Poznanie: Zrozumienie czasów, w których żyje obecnie ludzkość, oraz zidentyfikowanie oznak zbliżania się końca świata w świetle ostrzeżeń podanych przez Jezusa.

Odczucie: Odczucie pilności czasów, w których żyjemy, oraz intensywności nadziei, jaka została nam dana.

Działanie: Przygotowanie na spotkanie z Panem, zmiana priorytetów, odrzucenie fałszywych mesjaszów.

Plan nauczania

I. Poznanie: Oznaki końca.

A. Jak powinniśmy gromadzić informacje, aby wiedzieć, gdzie znajdujemy się w proroczym kalendarzu?

B. Jakie są znaki końca świata? Jak możemy rozpoznać fałszywe nauki w czasach końca i fałszywych mesjaszów?

C. Dlaczego nie możemy poznać daty końca świata?

II. Odczucie: Pilność czasów.

A. Dlaczego wydarzenia czasów końca są tak przerażające? Jak możemy się uporać z odczuciami, jakie w nas budzą?

B. Dlaczego nie powinniśmy się bać ucisku?

C. Dlaczego wydarzenia te inspirują nas do pragnienia królestwa Bożego?

III. Działanie: Przygotowanie drogi Pańskiej.

A. Co powinieneś robić osobiście, by przygotować się na powtórne przyjście Jezusa?

B. Jak możesz pomóc innym przygotować się na powtórne przyjście Jezusa?

C. Co możesz zrobić, by głosić powtórne przyjście Jezusa mieszkańcom świata?

Podsumowanie: Mowa eschatologiczna Jezusa wygłoszona krótko przed Jego ukrzyżowaniem jest poważnym ostrzeżeniem przed sądem, który nastąpi w czasie końca i zadecyduje o przeznaczeniu świata.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Mt 24,42-44.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Wieść o powtórny przyjsciu Syna Czlowieczego nie jest jedynie sensacyjna wiecia o wydarzeniach poprzedzajacych Jego przyjscie. To wydarzenie ma bezposredni zwiazek z naszym obecnym duchowym zyciem. Dzisiaj jest czas budowania wziesi z naszym Panem. Przyszle powtorne przyjscie Chrystusa nadaje kierunek i znaczenie naszemu obecnemu religijnemu i duchowemu doswiadczeniu. Im blizej jesteśmy naszego Pana w naszych modlitwach i nabozenstwie, tym bardziej pragniemy Go ujrzec twarza w twarz.

Tylko dla nauczyciela: W tej lekcji skupimy sie na prorocत्वach i naukach Jezusa przekazanych w Jego mowie eschatologicznej na Górze Oliwnej. Ostrzezenia Jezusa odnosza sie do wszystkich Jego uczniow we wszystkich pokoleniach, ale szczegolnie do nas, zyjacych w czasach ostatecznych. Historia swiata, jaki znamy obecnie, dobiega konca. Jezus ostrzega nas przed niebezpiecstwami czasu konca i wzywa, byśmy przygotowali sie na to, co ma nastapic. Mowiac o tych sprawach nie powinniśmy straszyc ludzi, ale pobudzac ich do wzmacniania wiary i nadziei oraz zmiany priorytetow. Jak dotad, skoro uswiadomiliśmy sobie, ze czas konca nastal, wezwanie Jezusa: „Szukajcie najpierw Królestwa Bozego” (Mt 6,33) jest bardziej aktualne niz kiedykolwiek wzeszniej.

Wstepna dyskusja: Dlaczego i jak powinniśmy odnowic nasze poczucie „adwentystycznej” tozsamosci i misji zwiazane wzasznie z czasem konca i rychlym powtórny przyjsciem Chrystusa? Kiedy rozważamy nasza historie, możemy sie czuc sfrustrowani i zniecheceni, wskutek czego kierujemy uwage na inne zagadnienia. Ruch adwentystyczny przeszedl przez wielkie rozczarowanie, a obecnie jako adwentysci dnia siódmego, gloszacy przeslanie od tak dlugiego czasu, staliśmy sie zlozona i dobrze zorganizowana instytucja i czasami moze sie nam wydawac, ze jeszcze dlugo bedziemy pozostawac na tym swiecie.

Pytania do dyskusji

1. Jak możemy polaczyc potrzebe mądrego dzialania na ziemi z entuzjastycznym oczekiwaniem królestwa niebios?
2. Jak możemy polaczyc dazenie do wygodnego zycia na tym swiecie z poczuciem pilnosci przygotowania na powtorne przyjscie Jezusa?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Sposob, w jaki Jezus mowil o czasach konca i swoim powtórny przyjsciu jest dla nas bardzo inspirujacy. Jezus rozpoczel swoja mowe eschatologiczna nie od potwierdzenia czy teologicznego przeslania ani prezentacji wzaznej kwestii doktrynalnej. Rozpoczal ja od bezposredniego pytania, ktore dotyczy aktualnej sytuacji: „Czy nie widzicie tego wzaszkiego?” (Mt 24,2). Nastepnie wstrzasnal swoimi uczniami przekazujac im niepokojaca informacje dotyczaca ich aktualnych realiow, swiatyni. I dopiero kiedy uczniowie poprosili: „Powiedz nam, kiedy (...) i jak” (Mt 24,3), Jezus odniosl sie do ich sytuacji i na tej podstawie przekazal im swoje przeslanie: „Gdy wzec...” (Mt 24,15).

Zwróc uwage, ze pierwszy argument Jezusa jest zaczerpniety z *Pisma Swietego*, z dobrze znanego fragmentu *Ksiegi Daniela* dotyczacego „ohydy spustoszenia” (Mt 24,15). Jego pierwsze przeslanie dotyczy prorocтва o „wielkim ucisku” (Mt 24,21). Na podstawie tego prorocтва o czasach konca Jezus mowi dalej w przypowieściach o „królestwie niebios” (Mt 24,22—25,30).

Komentarz biblijny

I. Wielki ucisk (przeczytaj Mt 24,15-28).

Od najdawniejszych czasów świątynia reprezentowała wszechświat. Kiedy Mojżesz pisał *Księgę Wyjścia*, opisał proces budowy świątyni (Wj 25—40) paralelnie do sprawozdania stworzenia (Rdz 1,1—2,4). Oba sprawozdania składają się z siedmiu etapów i kończą się technicznym wyrażeniem „ukończenie/dokonanie dzieła” (zob. Rdz 2,2; Wj 40,33).

Podobnie budowa świątyni Salomona została opisana w siedmiu etapach i zakończona wyrażeniem: „dokończono całą robotę” (1 Krl 7,40.51). To szczególne wyrażenie występuje wyłącznie w tych trzech przypadkach. Paralelizm między budową świątyni a stworzeniem świata wyraźnie wskazuje, że Mojżesz rozumiał powiązanie między światem a świątynią (zob. także Ps 78,69; por. 134,3; 150,1.6). Zatem kiedy Jezus mówił o końcu świątyni, uczniowie natychmiast zrozumieli, że mówi On o końcu świata.

Wyrażenie „ohyda spustoszenia” jest bardzo rzadkim wyrażeniem użytym przez Daniela w kontekście zapowiedzi zniszczenia Jerozolimy, które nastąpiło w 70 roku n.e. (Dn 9,27; 12,11). Jezus odnosi to wyrażenie właśnie do tego wydarzenia. Ale Jezus odnosi to wyrażenie także do ostatecznego zniszczenia świata, którego świątynia była symbolem. Tak więc Jezus zwraca się do dwóch grup słuchaczy - swoich uczniów, którzy mieli dożyć zniszczenia Jerozolimy, i swoich uczniów w czasie końca, którzy żyją podczas wydarzeń czasów końca, czyli do nas.

Jak uczniowie Jezusa i Żydzi w tamtych czasach, musimy zrozumieć, po pierwsze, że nastąpi koniec. Jezus po prostu stwierdza fakt nie wskazując, kiedy to nastąpi. To przesłanie jest więc ponadczasowe, dotyczy wszystkich pokoleń chrześcijan. Ale Jezus miał na myśli szczególnie to pokolenie chrześcijan, które będzie żyć w czasie tych wydarzeń. To właśnie ci uczniowie będą jedynymi, którzy będą mogli rozpoznać i „ujrzeć” te ostateczne wydarzenia (Mt 24,15). Będą mogli „ujrzeć” i rozpoznać Jezusa jako Mesjasza, gdyż ostrzegł ich On przed fałszywymi mesjaszami (Mt 24,25).

Do rozważenia: Omów dydaktyczną metodę Jezusa. Jak możemy zastosować tę metodę w naszej strategii ewangelizacyjnej. Na co Jezus kierował uwagę w pierwszej kolejności? Czego możemy się nauczyć z Jego podejścia do *Pisma Świętego*? Jak *Pismo Święte* odnosi się do naszego życia i historii? Jak możemy ustrzec się wpadania w pułapki fałszywych mesjaszów i fałszywych interpretacji proroctw?

II. Królestwo Niebios (przeczytaj Mt 25,1-30).

Choć Jezus oświadczył, że będzie mówił o „Królestwie Niebios” (Mt 25,1.14), to jednak nie zamierzał go opisywać. Królestwo Niebios zostało przedstawione w porównaniu - „podobne będzie”. Następnie Jezus skierował uwagę na sytuację na ziemi w kategoriach naszego codziennego życia. Pierwsza przypowieść - o „pannach” - dotyczy sfery osobistej. Druga przypowieść - o „talentach” - dotyczy sfery zawodowej. Kiedy porównamy te dwie przypowieści, znajdujemy podobieństwa, ale i różnice - lekcje, które powinny nam pomóc w naszym przygotowaniu na „Królestwo Niebios”.

Jedną wspólną lekcją jest to, że oliwa, podobnie jak talenty, symbolizuje dary Boże - Ducha Świętego i *Pismo Święte*. Przesłanie jest takie, iż nie jesteśmy w stanie sami wytworzyć światła. Potrzebujemy światła z zewnętrznego, boskiego źródła. Musimy się nauczyć traktować te cenne dary poważnie. Powinniśmy starannie gromadzić oliwę. Niemądre panny zlekceważyły oliwę, podobnie jak zły sługa zlekceważył otrzymany talent.

Do lekcji wzywającej do wierności i zachęcającej nas do troski o nasze dziedzictwo przypowieść o talentach dodaje lekcję kreatywności. Powinniśmy nie tylko zachowywać to, co zostało nam powierzone, ale także znajdować sposoby pomnażania naszych darów. Dotyczy to także studiowania *Pisma Świętego*. Nie wystarczy powtarzać tych samych starych prawd. Powinniśmy studiować *Biblię* i odkrywać w niej nowe skarby. Lekcja ta dotyczy także życia Kościoła. Nie wystarczy podtrzymywać obecny stan. Musimy dążyć do wzrastania i pozyskiwać nowych uczniów dla Chrystusa.

Pytanie do dyskusji: Dlaczego Jezus nie opisał wprost królestwa Bożego? Jak wspólna lekcja wymienionych dwóch przypowieści odnosi się do naszego przygotowania na królestwo Boże? Dlaczego

Lekcja 7 – 19 maja, 24 oraz 25 rozdział Ewangelii Mateusza

nie wszystkie panny i nie wszyscy słudzy zostali zaakceptowani? Jak możemy pogodzić biblijne pojęcie miłującego i łaskawego Boga z obrazem surowego oblubieńca i wymagającego pana?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Jednym z powodów, dla których Jezus nauczał o królestwie niebios w przypowieściach, jest to, że chciał, by Jego uczniowie nie tylko zrozumieli i docenili głębokie i doniosłe prawdy, ale także stosowali je w swoim codziennym życiu.

Pytanie do zastosowania: Jak przypowieść o pannach i przypowieść o talentach odnoszą się do naszego codziennego życia? Znajdź przykłady w twojej pracy i osobistym życiu ilustrujące lekcje płynące z tych dwóch przypowieści.

Zadanie: Poproś uczestników lekcji, by porównali dwie omówione przypowieści i wymienili podobne i odmienne lekcje z nich płynące. Jak te odmienne lekcje uzupełniają się nawzajem?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Jak Jezus posługiwał się przypowieściami, by uczyć najtrudniejszych prawd, tak powinniśmy czynić również my. Zwróć uwagę, że niektóre z przypowieści były osadzone w ówczesnym kulturowym folklorze. Czego możemy się nauczyć od Jezusa o Jego znajomości otaczającej Go kultury i jednoczesnej zdolności czerpania z niej czegoś nowego?

Zadania

1. Jak prawdziwe są te dwie przypowieści w naszym codziennym życiu? Wskaż konkretne przypadki w twoim codziennym życiu obrazujące prawdy przekazane przez Jezusa w tych dwóch przypowieściach.

2. Poproś uczestników lekcji, by wskazali opowiadania czy przypowieści odnoszące się do ich kulturowego folkloru i mogące ilustrować duchowe prawdy.